

[Erlendsson]

ste forsinkelse, hvis regeringen havde benyttet sig af EF-traktatens art. 170.

Når man i et så konkret erhvervsøkonomisk spørgsmål giver enhver mulighed fra sig for selv at procedere en sag, der næsten 100 pct. sikkert vil føre til gevinst for Danmark, så mener jeg ikke, at en sådan regering har været hverken ansvarsfuld eller dygtig nok.

Poulsgaard (FP):

Det har været en elendig sommer, men nu er der lyspunkt forude for i hvert fald politisk ordnede forhold. De muligheder er til stede, og det kan måske give håb for en og anden dansker, der er blevet træt af både politik og sommervejret.

Hr. Poul Schlüter stod heroppe for lidt siden og talte om, at der kun var to realistiske muligheder, den ene var socialdemokrater, og den anden var firkløversamarbejdet. Hr. Poul Schlüter glemmer, at der også er en tredje mulighed, og det er nok den, vi alle mest har brug for, og det er fremskridtspartiet. Det er os, der er kommet ind ude fra den danske muld, der har fingeren på pulsen og ved, hvad der rører sig. De gamle har jo formået at vise, at de ikke duer.

Der er blevet snakket så meget om arbejderpartier herinde på venstre og højre fløj, og hvad det nu hedder, men hvilket er det største arbejderparti efter socialdemokratiet? Ja, det er fremskridtspartiet.

Når hr. Poul Schlüter her står og siger, at socialdemokratiet nok får 60-66 mandater igen, hvor ved hr. Poul Schlüter det fra? Hvis sandheden blev fortalt om fremskridtspartiet, hvad fremskridtspartiet ønsker at gøre for de syge, de gamle, de handicappede, for vor undervisning, hvis man ville bruge disse kilometervis af spalteplass, som man bruger i dagspressen, i medierne til at snakke om Juniorsag og andre ting, til at informere befolkningen om, hvad fremskridtspartiet står for, så er det helt givet, at vi er vor tids socialdemokrater, og så ville vi være landets største parti. Dér er den realistiske mulighed.

Jeg har ingen håb om, at disse medlemmer, der sidder herinde, skal komme til besindelse. De har haft år efter år med gode konjunkturer udefra til at styre det. Det mislykkedes for dem. Vi kan ikke i den situation, vi befinder os i nu, overlade styret til de samme partier igen. Derfor er der kun én

realistisk mulighed, og den hedder fremskridtspartiet.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Til hr. Ole Vig Jensen vil jeg gerne sige, at bortset fra at jeg hverken befandt mig i en forsvars- eller undskyldningsposition, så har han da ret i, at de manglende aftaler mellem S og V ikke kan bruges som forklaring på, at andre nu heller ikke kommer med fællesprogrammer. Men jeg stillede jo altså også allerede i formiddags det spørgsmål: hvor er SR-programmet henne? Det er jo ikke nogen floskel, at R har sagt: vi kunne da godt tænke os at deltage i en regering. Ja men hvad er så det? Skal befolkningen så ikke også have besked på, hvad det indeholder? Jeg har gjort op med disse floskelagtige programmer. Jeg nævnedes for 3 punkter, nemlig broen, der blev droppet, de 6¹/₂ mia kr., der blev til 14 mia kr., og den socialdemokratisk-liberale regerings 3 hovedpunkter i dette folketingets korte historie på 2¹/₂ år, som der ikke stod noget om i nogen programmer.

Til hr. Ib Christensen vil jeg gerne sige, at han håner den mulighed, at der skulle blive en S-regering, der samarbejdede med firkløveret, eller omvendt. Ja men hvad tænker hr. Ib Christensen sig da i stedet for der skulle være? Han foreslår magistratsregering. Det kan han ikke få, men hvis han nu kunne, så kunne retsforbundet da vel højst få én plads i en sådan regering, hvis det skal gå forholdsmæssigt til, og da hr. Ib Christensen jo klart i sine taler både i dag og tidligere har vist, at han regner de fleste af de andre partier for ignoranter og for at have en umulig politik, hvordan skal en sådan regering så fungere? Ergo kommer hr. Ib Christensen ikke med noget alternativ til dette, at firkløverpartierne og socialdemokratiet må indgå en form for forståelse og samarbejde hen over midten for landets skyld.

Så vil jeg godt til sidst sige hr. Johan Nielsen tak for de smukke ord, han sagde tidligere på dagen, og jeg tilslutter mig statsministrens ord, at vi kommer til at savne ham. Også hr. Poul Schlüter havde smukke ord som afslutningsvignet.

Jeg vil også tillade mig at føje min stemme til koret og nævne hr. Per Hækkerup. Jeg synes, at når dette folketing sendes hjem,